

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ
VIII Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців
„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”

Частина 2. Природничо-математичний,
суспільно-гуманітарний та економічний
напрями

14 травня 2015 року
м. Рівне

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали VIII Міжнародної науково–
практичної конференції студентів та молодих
науковців. Частина 2. Природничо-математичний,
суспільно-гуманітарний та економічний напрями. -
Рівне: РВВ РДГУ.- 2015.- 218 с.**

Програмний комітет:

- Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, ректор РДГУ– голова оргкомітету;**
- Поніманська Тамара Іллівна – кандидат педагогічних наук, професор, проректор з наукової роботи РДГУ – заступник голови оргкомітету;**
- Батишкіна Юлія Валеріївна – кандидат технічних наук, доцент– заступник голови оргкомітету;**
- Войтович Ігор Станіславович – доктор педагогічних наук, професор;**
- Гон Максим Мойсейович – доктор політичних наук, професор;**
- Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор;**
- Петрівський Ярослав Борисович – доктор технічних наук, професор;**
- Сяський Андрій Олексійович – доктор технічних наук, професор;**
- Бабич Стефанія Михайлівна – кандидат технічних наук, доцент;**
- Воробйова Ірина Анатоліївна – кандидат педагогічних наук, доцент;**
- Галуха Любов Юріївна – кандидат історичних наук, доцент;**
- Дичківська Ілона Миколаївна – кандидат педагогічних наук, професор;**
- Мельник Віра Йосипівна– кандидат географічних наук, доцент;**
- Мороз Ігор Петрович – кандидат фізико-математичних наук;**
- Музичук Катерина Петрівна – кандидат технічних наук, доцент;**
- Павлова Наталія Степанівна– кандидат педагогічних наук, доцент;**
- Сілкова Галина Василівна – кандидат педагогічних наук, доцент;**
- Ставицька Олена Григорівна – кандидат психологічних наук, доцент;**
- Суржук Тетяна Борисівна – кандидат педагогічних наук, доцент;**
- Черніговець Тетяна Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент;**
- Хижнякова Надія Олександрівна – кандидат економічних наук, доцент.**

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №9 від 24.04.2015 р.)

Типове явище для Василя Симоненка – використання в одному поетичному мікроконтексті кількох оксиморонів: *Не жартуй наді мною, будь ласка, **Говорачи, не мовчи.** Нащо правді словесна маска? Ти **мовчанням мені кричи*** [6, с. 55]; *Цивілізовані мавпи в мундирах Розтоптали їх **незачаті життя** Підірвали на мінах їх вроду, **Погасили пожежами дикими Їх незапалений розум*** [5, с. 86]. В останньому прикладі представлені аж три оксиморонні структури, які допомогли авторovi створити складні й суперечливі образи.

Функціональні характеристики Симоненкових оксиморонів і антитез засвідчують використання поетом антонімів не лише в їхньому традиційному трактуванні, а й самого антонімійного принципу. Мета таких творчих пошуків поета очевидна – досягнути максимального стилістичного ефекту, донести свою образну систему, своє розуміння світу до читача. Антоніми відбивають своєрідність психологічного складу автора, утворюючи неповторний самобутній стиль. Висока концентрація антонімійних лексичних одиниць у поета засвідчує, що Василеві Симоненку було властиве контрастне світосприймання. Світобудова його поезії постає через протиставлення добра і зла, правди й неправди, оголюючи перед читачем пристрасного захисника всього, що належить до першого компонента цих опозицій, і непримиренного борця з усіма проявами другого компонента.

Список використаних джерел

1. Бердник З. спогади про альма-матір, або квіти Василеві Симоненку / З. Бердник // Літературна Україна. – 2012. – № 18 – 19. – С. 12 – 15.
2. Ганич Д. І. Словник лінгвістичних термінів / Д. І. Ганич, І. С. Олійник. – К. : Вища школа, 1985. – 360 с.
3. Коваль В. П. Експресивне використання антонімів в художньому мовленні / В. П. Коваль. – УМЛШ – 1986. – № 4. – С. 15 – 21.
4. Симоненко В. А. Лебеді материнства / В. А. Симоненко. – К. : Молодь, 1981. – 345 с.
5. Симоненко В. На схрещених мечях : вибр. твори / В. Симоненко [упорядкув. і комент. В. Костюченка]. – К. : Пульсари, 2004. – 382 с.
6. Симоненко В. А. Поезії / В. А. Симоненко. – К. : Радянський письменник, 1984. – 246 с.

СЕМАНТИКО-СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ УКРАЇНОМОВНИХ ПЕРЕКЛАДІВ ТРАГЕДІЇ В.ШЕКСПІРА «ГАМЛЕТ» (НА МАТЕРІАЛІ ПЕРЕКЛАДІВ Л.ГРЕБІНКИ ТА Ю.АНДРУХОВИЧА)

Кінашук А.В., студентка

**Шульжук Н.В., кандидат філологічних наук, доцент
Рівненський державний гуманітарний університет**

У даний час теорія перекладу як самостійна наукова дисципліна та підрозділ мовознавства водночас, а разом з нею і перекладацька практика, багато в чому трансформуються в ширшу, глобальнішу дисципліну – теорію міжкультурної комунікації.

Проблема національно-культурної специфіки мовленнєвого спілкування вивчається у мовознавстві (діалог, мовленнєвий етикет), соціолінгвістиці (табу, умовні мови), семіотиці (праці Т.Сібеока), паралінгвістиці (жести, міміка), у методиці навчання мови.

Національно-культурна специфіка мовленнєвого спілкування найяскравіше виявляє себе у міжкультурній комунікації. Цей термін вперше був представлений у праці американських лінгвістів Е.Холла та Д.Трагера (1954 р.) «Culture as Communication» [6, с. 117].

На думку Л.Воробіової, міжкультурна комунікація – це адекватне взаєморозуміння двох і більше учасників комунікативного акту, що належать до різних національних культур. Важливими її складниками є мова, мислення і культура, які взаємодіють із реальним світом. Проблеми міжкультурної комунікації пов'язані з питаннями формування та функціонування мовної свідомості, про що пишуть Є.Верещагін та В.Костомаров: «Дві національні культури ніколи не співпадають повністю, – це впливає з того, що кожна складається з національних та інтернаціональних елементів. Тому доводиться витратити час та енергію на засвоєння не тільки плану вираження деякого мовного явища, а й плану змісту, тобто потрібно виробляти у свідомості поняття про нові предмети та явища, що не мають аналогій ані в рідній культурі, ані в рідній мові» [6, с. 117].

Суть лінгвістичного аспекту міжкультурної комунікації – дослідження вербальних і невербальних маркерів культурної інформації задля досягнення комунікативного співробітництва представників різних культур і запобігання комунікативному конфлікту [13, с. 251].

Прикладом міжкультурної комунікації може бути переклад літературного твору. При цьому відбувається не лише суто міжлінгвістична інтеракція, а в повному обсязі – міжкультурна комунікація. Вона може мати вербальні та невербальні засоби вираження, на її ефективність можуть впливати функціональні стилі.

Лінгвістичний аспект міжкультурної комунікації (передусім її лексичний складник) – це фундамент для перекладацьких інтерпретацій. Недосвідчений учасник міжмовного діалогу зазвичай у процесі перекладу шукає «еквіваленти» у словнику, проте до уваги слід брати екстралінгвістичні розбіжності. Саме «значення» слова – це нитка, яка пов'яже мовний світ зі світом реальності для мовця [13, с. 251].

Переклад є важливим актом міжкультурної комунікації, оскільки він передбачає подолання культурної дистанції між комунікантами і спрямований на забезпечення їх порозуміння. Він руйнує міжмовний та міжкультурний бар'єр. Перекладачі є представниками однієї національно-лінгвокультурної спільноти і, відповідно, повинні мати певну когнітивну базу, тобто певним чином структуровану сукупність обов'язкових знань як своєї, так і іншої національно-культурної спільноти (фонові знання). Саме ця база суттєво впливає на вербальну презентацію національно-культурного менталітету [14, с. 111].

Термін фонові знання (background knowledge) у мовознавстві визначається як «обопільне розуміння комунікантами змісту мовних знаків». У перекладознавстві, за М.Зарицьким, цей термін тлумачиться як знання про ті розбіжності, які є у різних комунікантів при відображенні та оцінюванні однакової ситуації. Якщо реалії – це незрозумілі комуніканту мовні знаки оригіналу, які називають невідомі об'єкти, то фонові знання дають змогу

розпізнавати у незвичних для комуніканта мовних формах знайому, однакову для двох комунікантів ситуацію [8, с. 91].

Фонові знання допомагають розпізнавати характер мислення носіїв мови оригіналу, тобто як мовні форми відображають структуру зовнішнього світу. Фонові знання мають особливе значення при перекладі художніх текстів, коли необхідно осмислювати та відображати спосіб естетичного мислення, притаманний авторі першотвору, адже незнання національно-культурної семантики мовних знаків – одна з причин неадекватності у перекладі. Важливою також є здатність перекладача відчуті тонкощі стилістичної забарвленості першотвору, в якій втілюються естетичні смаки та світоглядні переконання автора. Інакше кажучи, урахування факту фонових знань забезпечує досконале відтворення змісту оригіналу [8, с. 94].

Український переклад розвивався від початку XIX ст. разом з новою українською літературою народною мовою в умовах колоніального статусу України та адміністративних заборон на вживання української мови. Тому він, як уважає М.Стріха, істотно різнився від перекладу російського, який був однією з поважних культурних підвалин імперії, а також від польського, для якого завжди існувала численна верства освічених читачів, здатних читати тексти найрізноманітніших жанрів польською мовою [17, с. 8].

Український переклад XIX-XX ст. був зорієнтований на інтелігенцію, яка була переважно двомовною (багатомовною), й виконував не тільки інформаційну функцію (потенційні читачі могли ознайомитися з певним твором у перекладах мовами метрополій – російською, німецькою, польською або безпосередньо в оригіналі), а передусім – функцію націєтворчу. Такий переклад уможлилював реалізацію ідеї культурної та політичної рівності українців з-поміж інших європейських народів. Поява україномовних перекладів знакових творів світового письменства підкреслила повноцінність української мови, яка упродовж тривалого часу сприймалася як «говірка для хатнього вжитку».

Наукові джерела свідчать, що в українському перекладі намітилося дві тенденції – класична («мейнстрім»), заснована М.Старицьким, та «барокова» (за М.Новиковою, «онтологічна»), що започаткована П.Кулішем. З-поміж представників класичної течії назвемо М.Зерова, М.Рильського, з-поміж «барокової» – П.Куліша, М.Бажана, В.Барку, М.Костецького. Якщо перша течія ґрунтується на використанні всіх багатств української мови в історичному і регіональному аспектах, але з орієнтацією на літературну норму (допускається функціонування діалектизмів та архаїзмів, якщо вони естетично й художньо мотивовані), то сутність другої («барокової») – вищий рівень експериментаторства (можливими стають помітні зрушення в лексичній тканині, часово-просторові зміщення, іноді – орієнтація на свідому архаїзацію, українізацію реалій, де доречним є повернення до “народної поетики”) [17, с. 90].

Сонети, а також п'єси «Ромео та Джульєтта», «Отелло», «Король Лір», «Макбет», «Дванадцята ніч» В.Шекспіра є багатим матеріалом для праці перекладачів. Перекладацька інтерпретація цих текстів стала об'єктом вивчення передусім у лінгвокультурному та літературознавчому аспектах. Трагедія В.Шекспіра «Гамлет, принц данський» – один із найвідоміших творів світової літератури, який посідає друге місце після Біблії у переліку найпопулярніших перекладних текстів.

Як зазначає Л.Коломієць, динаміка українських перекладів «Гамлета» В.Шекспіра має три віхи: евристично-романтичну (М.Старицький, П. Куліш), герменевтико-неокласицистичну (Ю.Клен, Г.Кочур) та рекреативно-необарокову (Л.Гребінка, М.Рудницький), трансформовану в дусі бурлескної традиції І.Костецьким і Ю. Андруховичем.

Нам імпонує думка І.Дзуби про те, що «нині загально визнано, що з усіх – хай і не дуже численних – українських перекладів «Гамлета» Гребінчин найбільше відповідає характерові оригіналу. Л.Гребінці загалом вдалося, «ані збившись на буквализм, ані покладаючись легковажно на власну поетичну інтуїцію, відтворити в барвах української мови і широчезну духовну потугу, і барокове емоційне та зображальне розкошування, і спонтанну невичерпність уяви та інтелектуальну об'ємність оригіналу» [10, с. 342].

Останній український переклад трагедії В.Шекспіра «Гамлет» здійснив поет, прозаїк та культуролог Ю.Андрухович, праця якого «вражає антиінтелектуалізмом, образною спрощеністю вислову порівняно з оригіналом, наявністю вкрай брутальної лексики» [10, с. 178].

Аналіз художнього тексту трагедії «Гамлет» у перекладах Л.Гребінки та Ю.Андруховича показав, що permanent correspondences (варіантні відповідники) трапляються у лексичній тканині тексту значно частіше, ніж permanent (постійні відповідники) або occasional correspondences (контекстуальні заміни).

Особливо яскраво варіантні відповідники відображено через призму лексико-семантичних особливостей перекладу (маємо на увазі синонімічні епітети та широкий спектр зниженої лексики). Наприклад, лексична одиниця «ambitious» у репліці одного з героїв трагедії «Гамлет» («...when he the ambitious Norway combated...») [19, с. 5] при прямому перекладі представлена як *амбітний*, тоді як у Л.Гребінки вона трансформується у *нихащий*, а Ю.Андрухович знаходить ще більш знижений лексичний відповідник – *драний*. Ще одним прикладом синонімічної невідповідності може бути добір описової конструкції, яка дозволяє відобразити загальний зміст позначуваного явища. Л.Гребінка пропонує читачеві такий варіант перекладу оригінальної репліки Гамлета («...Do they hold the same estimation they did when I was in the city? Are they so followed?..») [19, с. 45]: «... Чи в *такій* же вони *уані* менер, як тоді, коли я був у місті? До них так само *вчацають*?..», тоді як Ю.Андрухович задля передачі тієї ж семантики у фразі вдається до лексем іншомовного походження: «...А вони й далі *такі популярні*, як за часів, коли я жив у столиці? Ті самі *перепанилаги*?..», або «...*інцестуальна постіль*...» замість «...*кровозмісного ложа*...» у Л.Гребінки.

Не менш цікавою є й інтерпретація різними перекладачами історизмів та архаїзмів у трагедії. Наприклад, Л.Гребінка вживає у лексичній тканині тексту історизм «*протазан*» («...Метнути протазаном?..») [18, с. 7]), Ю.Андрухович натомість добирає інший лексичний відповідник, який є більш зрозумілим для сучасного читача «*спис*» («...Метнути в нього *спис*?..»), а іноді надає перевагу нейтральним відповідникам, ігноруючи урочисті за емоційним забарвленням старослов'янськи («*блаженний*») («...Блаженний дух чи сатана проклятий...») [19, с. 22]) – «*світлий*» («...Ти *світлий* дух, а чи проклятий *гоблін*...») [1, с. 45]).

Переклад Ю.Андруховича у лексико-семантичному плані є своєрідним завдяки діалектизмам. Оригінальна репліка Гамлета у В.Шекспіра «...married with *mine* uncle...») [19, с. 12] у Л.Гребінки перекладена за допомогою

емоційно нейтральних одиниць, в той час як Ю. Андрухович вдається до діалектизму «стрий», що є характерним для вжитку серед населення Українських Карпат та позначає «брата батька» («...виходить заміж за *паксуду стрія*...» [19, с. 12]). У такий спосіб автор надає перекладу ідентичності, своєрідності та національного українського колориту.

Сленгові уподобання Ю. Андруховича знайшли своє втілення і в його перекладах, зокрема «Гамлет» наскрізь пронизаний лексикою зниженого характеру, нецензурними лексичними одиницями, що абсолютно неприродним видавалося б у тексті Л.Гребінки та оригіналі. Лайливі та нецензурні лексеми, які Ю. Андрухович вживає у своєму перекладі, роблять трагедію «Гамлет» В.Шекспіра свого роду популістською та особливо наближеною для масового сценічного перегляду. Сленгова лексика осучаснює текст перекладу Ю. Андруховича. Неодмінною прикметою перекладу Ю. Андруховича є вживання автором великої кількості просторічних лексем зниженого характеру, які виражають зневажливе та презирливе ставлення до позначуваних явищ та об'єктів: «...У переддень, як Юлії мав *сконатити*...» [1, с. 7], тоді як у Л.Гребінки маємо «...Коли *загинуть* мав могутній Юлії...» [18, с. 7] або «...Гармати *гаркнуть* небу...» [1, с. 12], коли у Л.Гребінки «...Гармати *небу сповістять*...» [18, с. 12].

Щодо специфіки перекладу семасіологічних стилістем у трагедії «Гамлет», то відзначаємо, що і Л.Гребінка, і Ю. Андрухович спроможні не лише добирати ідентичні метафори («...з'єднались...ніч і день...» [18, с. 6]), а й використовувати різні концепти: «...стислість – розуму душа...а велемовність – убрання квітчасте...» [18, с. 38] і «...стислість є душею смислу – «стислість»...багатослів'я, мовний пустоцвіт...» [1, с. 38]).

Дещо радикальніше та, на нашу думку, оригінальніше, ніж у Л.Гребінки, перекладені у Ю. Андруховича ідіоми та афоризми. Він активно послуговується авторською фразеологією, яка зазнає модифікаційних та трансформаційних змін: «...Коли віє з південного боку, я чудово зможу відрізнити *ворону від письмового стола, а шило від мила*...» [1, с. 47] (пор.: Л.Гребінка пропонує читачеві більш нейтральний варіант перекладу: «...коли вітер з полудня, *яструба від чаплі я відрізняю*...» [18, с. 14] та відкиданням будь-яких цензурних норм («...допхалися на ослах...» [18, с. 47]). Проте окремі метафори зберігають своє основне денотативне ядро в обох перекладачів, наприклад, «...з якого це городу привіз ти *цю бороду*?...» [18, с. 48] та «...це що за *вата* пообростала тобі лице?...» [1, с. 48], або «...Молить Бога, щоб ваш голос не втратив *золотого дзвону, як щербатий червінець*...» [18, с. 48] та «...Хай Господь береже його [голос] *щире золото від надтріснутості*...» [1, с. 48].

Таким чином, переклади Л.Гребінки та Ю. Андруховича належать до різних напрямів українського перекладу.

Крізь призму народності переклад Л.Гребінки видається з усіх українських перекладів «Гамлета» найбільш «українським» за мовностилістичними характеристиками, позаяк він найближчий до народної мови і низової барокової традиції.

Пізніший переклад трагедії є оригінальнішим та індивідуальним крізь призму авторської інтерпретації синонімічних лексичних одиниць, авторських афоризмів, метафор, діалектизмів території Західної України, що позначилося на перекладі Ю. Андруховича, який зазнав більш помітних авторських змін задля «перелицювання» високоморальної трагедії у таку, що не вимагає глибоких філософських роздумів, є зрозумілою для масового сценічного глядача, якого, на думку Ю. Андруховича, передусім треба розважати.

Перспективи подальших наукових розвідок ми вбачаємо у розгляді інших перекладів трагедії «Гамлет» В.Шекспіра з метою визначення динаміки зміни лексико-семантичних та стилістичних особливостей у процесі перекладу.

Список використаних джерел

1. Андрухович Ю. І. Гамлет, принц Данії [Електронний ресурс] / Режим доступу: http://chetver.com.ua/n10/gamlet_main.htm.
2. Багрій Г. А. Формування перекладацької компетенції майбутніх фахівців: психолого-лінгвістичний аспект [Електронний ресурс] / Режим доступу: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv.
3. Бик І. С. Теорія і практика перекладу [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://www.twirpx.com/file>.
4. Борзих О. О. Роль перекладу у процесі міжкультурного спілкування [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://lib.ndu.edu.ua/cgi-bin/irbis>.
5. Бублейник Л. В. Лексична ідіоматичність у перекладознавчому вимірі / Л. В. Бублейник // Освіта і управління. – 2011. – № 3. – С. 144-147.
6. Воробйова І. А. Основи лінгвоукраїнознавства: навч. посіб. для студентів ВНЗ / І. А. Воробйова. – К.: Слово, 2014. – 270 с.
7. Воробйова Л. М. Основи психолінгвістики / Л. М. Воробйова. – Рівне: видавець Олег Зень, 2007. – 192 с.
8. Зарицький М. С. Переклад: створення та редагування / М. С. Зарицький. – К.: Парламентське видавництво, 2004. – 120 с.
9. Коломієць Л. В. Два Леоніди Гребінки: до питання про автентичний переклад і редакторську правку (на матеріалі перекладу «Гамлета» В. Шекспіра) [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://shakespeare.zp.ua/texts>.
10. Коломієць Л. В. Перекладознавчі семінари: актуальні теоретичні концепції та моделі аналізу поетичного перекладу / Л. В. Коломієць. – К.: Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2011. – 527 с.
11. Корягіна А. А. Варіативність стратегій при перекладі фразеологізмів (на матеріалі українських перекладів трагедії В. Шекспіра «Гамлет») [Електронний ресурс] / Режим доступу: http://www.philology.kiev.ua/library/zagal/Movni_i_konceptualni_2012.
12. Лапочка В. О. Курс теорії і перекладу [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://www.twirpx.com/file>.
13. Лебедєва Л. Е. Міжкультурна комунікація: лінгвістичний аспект [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://journal.kdpu.edu.ua/filstd/article/view>.
14. Макухіна С.В. Переклад як засіб міжкультурної комунікації [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://vuzlib.com.ua/articles/book>.
15. Радчук В. Д. Забобон неперекладності (Чи під силу мові Тараса переклад цитат?) [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://www.viche.info/journal/1100>.
16. Савенець А. М. Не така гротескова стратегія, як її малюють [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://litakcent.com/2009/10/30/ne-taka-hroteskova-stratehija>.

17. Стріха М. В. Український художній переклад: між літературою і націєтворенням / М. В. Стріха. – К.: Факт – Наш час, 2006. – 344 с.
18. Шекспір В. Вибране / В. Шекспір. – К.: Національний книжковий проект, 2012. – 464 с.
19. Shakespeare W. Hamlet, Prince of Denmark [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://www.shakespeare-online.com/plays/hamletscenes>.

КОНТРАРНА АНТОНІМІЯ В ПОЕЗІЇ МИКОЛИ ВІНГРАНОВСЬКОГО

Корнійчук Н. А., магістрант

Ричагівська Ю. С., кандидат філологічних наук, доцент
Рівненський державний гуманітарний університет

Високу частотність у мовно-художній картині світу Миколи Вінграновського мають антоніміїні лексеми, що засвідчують постійне зіткнення ідеального й реального, земного й небесного, радісного й сумного в поезії автора.

За визначенням відомого українського лінгвіста О. Тараненка, антоніми (від грец. *anti* – префікс, що означає протилежність, протидію, та *опута* – ім'я, назва) – слова (переважно однієї частини мови) або їх окремі значення, а також стійкі словосполучення, афікси, граматичні форми, зокрема синтаксичні конструкції, що, тісно поєднуючись певною семантичною спільністю, розрізняються на цій же основі максимально протилежними значеннями, наприклад *акуратний – неохайний, добро – зло, сум – радість* [8, с. 27].

В антоніміїні пари об'єднуються слова, яким обов'язково притаманні три характеристики: несумісні ознаки, однорідні ознаки, дихотомічність (здатність ділитися на дві частини) спільної родової ознаки. Антоніміїні відношення зазвичай наявні в словах зі значеннями якості (*холодний – гарячий, твердий – м'який, журний – пісний*), протилежних координат (*життя – смерть, вверх – вниз, праворуч – ліворуч*), часу (*рано – пізно, день – ніч, старий – новий*), простору (*скрізь – ніде, передній – задній, близький – далекий*), кількості (*всі – ніхто, багато – мало, кожний – жодний*). Брак однієї ознаки призводить до того, що слова не вступають в антоніміїні відношення.

За характером протиставлення антоніми поділяють на декілька груп:

- контрарні (градуальні);
- комплементарні;
- векторні [8, с. 27].

Характерною особливістю контрарних антонімів (від лат. *contrarius* «протилежний») є те, що ця група об'єднує слова, які не виражають спрямованості дії чи ознаки, але виявляють градуальність опозицій. Під градуальними (ступінчастими) опозиціями розуміють такі, «члени яких характеризуються різним ступенем або градацією тієї самої ознаки... Член опозиції, якому властива наявність крайнього (максимального чи мінімального) ступеня цієї ознаки, називається крайнім, або зовнішнім; інші члени є середніми» [1, с. 27]. Контрарну протилежність реалізують антоніми, які виражають градуальну якісну протилежність і протилежність координаційних понять; це найбільш «класичний випадок вираження протилежностей», бо саме «контрарність утворює логічну основу антонімії» [1, с. 27]. При контрарному протиставленні лише крайні члени такого ряду виражають справжню антонімію, середні ж указують на збільшення або зменшення якісної ознаки.

Цей клас антонімів у поезії М. Вінграновського переважає (близько 80%) і представлений передусім якісними прикметниками та співвідносними з ними іменниками й прислівниками, а також займенниками і словами категорії стану, що виражають координаційні поняття.

У дослідженому нами матеріалі контрарні антоніми розподілилися за такими тематичними групами:

– психічні та фізіологічні характеристики людини та її стану: *плакав – радів, страждання – радість, посміхатися – журитися, лиха – хороша, любов – ненависть, щастя – горе, забриніло – відбриніло, солодко – солоно, страждання – радість*. координаційні поняття: *день – ніч, весна – осінь, літо – зима, ранок – вечір, вчора – сьогодні, минуле – майбутнє*;

– етична та естетична оцінка: *нове – старе, творить – руйнує*;

– оцінка явищ природи та станів погоди: *крапля – море, зацвів – опався, каміння – вода, шелест – нешелестить, небо – море, небо – земля, місяць – сонце, похмурі – ясні*;

– оцінка кількості, порядку розташування предметів (явищ), часу подій: *немало – одна, давнє – недавнє, звіку – довіку, вік – мить, давно – недавно*;

– фізичні якості, властивості чи стани предметів та сприймання їх людиною: *розбудити – заколисати, крик – мовчання*;

– оцінка характеру та поведінки, зовнішнього вигляду та фізичних якостей людини: *цей – той, славетні – безславні, страшні – красиві*.

Цікаво, що в деяких тематичних групах виокремлюються свої підгрупи найбільш уживаних пар. Наприклад, у першій тематичній групі центральною опозицією є антоніміїний образ *щастя – горе: І стане щастям все те горе! / Віддаленіє рій причин, / Відстелиться, як поле орне, / Засіяне хто знає чим – / Любов'ю вічною навічно; Губами хвиля ми щастя п'єм і горе, / І долю нашу п'єм без вороття; Все зірвано, Іваночку! Нема / Ні горя, ані щастя, ані ери*.

Виділені ряди слів виступають у поета в різних віршах, у різних комбінаціях, може відбуватися заміна одного з компонентів лексемою, яка виражає не повне значення антонімічного слова, а лише певну ознаку понять *щастя* чи *горя*: *Ви чуєте? Це мій народ – як сіль, / Як хрест і плоть мого життя і віку, / І тому доля моя, щастя – моє, біль / Йому належать звіку і довіку; Не видивляюся, не тїшусь, не радію, / Не плачу, не бентежусь, не журюсь, / Захолодію-позахолодію, / Піду-розтану і не повернусь*.

щастя – радість – сміх (сміються) – надія – радіти – відрада
↓ ↓ ↓ ↓ ↓ ↓ ↓ ↓ ↓ ↓ ↓ ↓
горе – печаль – сльози (плачуть) – розчарування – сумувати – біль

ЗМІСТ

ПРИРОДНИЧО-МАТЕМАТИЧНИЙ НАПРЯМ

Молодий природодослідник

Адамів Ю. О., Белешко Д. Т. МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ ПРИЙОМІВ РОЗУМОВИХ ДІЙ ПРИ РОЗВ'ЯЗУВАННІ ГЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ	3
Бортнік М. С., Кирилецька Г. М. ВИКОРИСТАННЯ ДОПОМІЖНИХ ЕЛЕМЕНТІВ ПРИ РОЗВ'ЯЗУВАННІ ЗАДАЧ ЯК ОДИН З ОСНОВНИХ ВИДІВ ЕВРИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	5
Гарбарук Ю. О., Петрівський Б. П. ПРО ОРГАНІЗАЦІЮ ВСТУПНИХ ВИПРОБУВАНЬ З МАТЕМАТИКИ В ДЕЯКИХ КРАЇНАХ	7
Дейнеко С. В., Машенко В. А. ЗАТУХАННЯ РЕЛЕЇВСЬКИХ ХВИЛЬ В МАТЕРІАЛАХ З ВІД'ЄМНИМ КОЕФІЦІЄНТОМ ПУАССОНА	9
Каленик В. І., Галатюк Ю. В. РЕАЛІЗАЦІЯ МІЖПРЕДМЕТНИХ ЗВ'ЯЗКІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ФІЗИКИ ..	10
Ковтунович Я. І., Тищук В. І. УЗАГАЛЬНЕННЯ ЗНАНЬ УЧНІВ ПРИ ВИКОНАННІ ПРОСТИХ ДОСЛІДІВ ІЗ ФІЗИЧНОЇ ОПТИКИ	11
Корень М. П. ЗВИЧАЙНІ ДИФЕРЕНЦІАЛЬНІ РІВНЯННЯ ЯК ЗАСІБ МАТЕМАТИЧНОГО МОДЕЛЮВАННЯ В ЗАДАЧАХ ФІЗИКИ, ЕКОЛОГІЇ, ХІМІЇ	14
Шевчук Т. М., Котляй Н. В. МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСІВ СТРУКТУРОУТВОРЕННЯ В НАПОВНЕНИХ АМОРФНИХ ПОЛІМЕРАХ НА ОСНОВІ ФРАКТАЛЬНОГО ПІДХОДУ	15
Криволевич А. О., Сапіліді Т. М. НЕСТАНДАРТНІ МЕТОДИ РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ З ПАРАМЕТРАМИ	16
Крук К. Р., Галатюк Ю. М. МІЖПРЕДМЕТНІ ЗВ'ЯЗКИ У НАВЧАННІ ФІЗИКИ ТА МАТЕМАТИКИ У ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ	17
Мазур О. М., Кирилецька Г. М. ВИМОГИ ДО КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПРИ НАВЧАННІ МАТЕМАТИКИ	18
Марчук В. О., Марач В. С. ТРИКУТНИК ПАСКАЛЯ ТА ЙОГО ФРАКТАЛЬНІ ВЛАСТИВОСТІ	20
Матвіюк В. М., Ястремський С. В. РОЗРАХУНКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ АКУМУЛЯТОРНИХ ПАЛИВНИХ СИСТЕМ ДИЗЕЛЬНИХ ДВИГУНІВ	21
Шевчук Т. М., Набок Д. О. МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСІВ ТЕПЛОПЕРЕНОСУ НА ОСНОВІ НАНОСТРУКТУРОВАНОГО ПІДХОДУ В АМОРФНИХ НАПОВНЕНИХ ПОЛІМЕРАХ	23
Острівка І. І., Рубан Е. В. МЕТОДОЛОГІЧНІ ТА ПРАВОВІ АСПЕКТИ ПРИ ВИРІШЕННІ ЕКОЛОГІЧНИХ ПРОБЛЕМ САНІТАРНО-КУРОРТНИХ ТА РЕКРЕАЦІЙНИХ ЗОН УКРАЇНИ	24
Пашко О. М., Петрівський Я. Б. ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ ТЕОРІЯ ЙМОВІРНОСТІ ТА МАТЕМАТИЧНА СТАТИСТИКА В УМОВАХ ІНТЕГРАЦІЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ ОСВІТИ У ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ОСВІТНІЙ ПРОСТІР	25
Сосновая Л. Д., Юрчук Ю. В. АНАЛІЗ МІКРОКЛІМАТУ В МУЗЕЙНИХ ПРИМІЩЕННЯХ	26
Цимбалюк Н. М., Рубан Е. В. АНАЛІЗ РИЗИКУ ДЛЯ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ ВІД ЗАБРУДНЕННЯ АТМОСФЕРНОГО ПОВІТРЯ ЛИСИЧАНСЬКОГО ПРОМИСЛОВОГО РЕГІОНУ	28
Якобчук І. В., Грицай Н. Б. ВИДОВЕ РІЗНОМАНІТТЯ ДЕНДРОФЛОРИ ПАРКУ КУЛЬТУРИ І ВІДПОЧИНКУ ІМ. Т. Г. ШЕВЧЕНКА	30
Ярошак С.В. ПРО ОДИН ЧИСЛОВИЙ МЕТОД КВАЗІКОНФОРМНОГО ВІДОБРАЖЕННЯ ТА ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ ДО ПОБУДОВИ ЛОКАЛЬНОЇ СИСТЕМИ ОРТОГОНАЛЬНИХ КРИВОЛІНІЙНИХ КООРДИНАТ	31

Молодий програміст

Бондаренко Ю. В., Кухар Л. О. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ПРЕЗЕНТАЦІЙ PREZI У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ	34
Шелестюк К. В., Дідич Ю. В., Павлова Н. С. ОКРЕМІ АСПЕКТИ РОБОТИ З ПРОГРАМОЮ EASYQUIZZY	35
Жарська М. В., Бабич С. М. СТВОРЕННЯ WEB-САЙТУ КОМУНАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ «ВЕЛИКОМЕЖИРІЦЬКА СПЕЦІАЛЬНА ЗАГАЛЬНООСВІТНЯ ШКОЛА-ІНТЕРНАТ І-ІІ СТУПЕНІВ» РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ	37
Круть А. С., Вороницька В. М. АСПЕКТИ ОБ'ЄКТНО-ОРІЄНТОВАНИХ БАЗ ДАНИХ	38
Лозицька В. В., Вороницька В. М. SQL В MICROSOFT SQL SERVER 2008 R2	40
Лучик К. В., Кухар Л. О. УПРАВЛІННЯ КОМП'ЮТЕРНИМИ КЛАСАМИ	41
Машенко В. В. ВИКОРИСТАННЯ СУПУТНИКОВИХ ЗНІМКІВ ДЛЯ МОНІТОРИНГУ ТЕРИТОРІЙ НЕСАНКЦІОНОВАНОГО ВИДОБУТКУ БУРШТИНУ В РІВНЕНСЬКІЙ ОБЛАСТІ	42
Мосійчук Н. І., Батишкіна Ю. В. РОЗРОБКА ЕЛЕКТРОННОГО НАВЧАЛЬНОГО КУРСУ «WEB-ТЕХНОЛОГІЇ» НА ПЛАТФОРМІ MOODLE	43
Петренко С. В., Биков В. Ю. ОГЛЯД КРАЩИХ ПЛАГІНІВ ТА МОДУЛІВ MOODLE ДЛЯ НАВЧАННЯ ТА ТЕСТУВАННЯ	44

СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ НАПРЯМ

Молодий історик

Басюк К. С., Булига І. І. ОСНОВНІ АСПЕКТИ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ХРИСТІЯНСЬКИХ МОНАСТІРІВ ВОЛИНСЬКОГО РЕГІОНУ	45
---	----

Білець І. С., Слесаренко А. В. ДІАМАНТОВИЙ ЮВІЛЕЙ КОРОЛЕВИ ВІКТОРІЇ 1897 Р. ЯК ЕЛЕМЕНТ ПРОПАГАНДИ ІМПЕРІЇ В БРИТАНІЇ	46
Вавулич В. А., Десятничук І. О. РОСІЙСЬКА ЕМІГРАЦІЯ В ЮГОСЛАВІЇ (1920-1945)	47
Герштун А. В., Десятничук І. О. ЕКСПАНСІЯ ВЕЛИКОБРИТАНІЇ НА АРАВІЙСЬКОМУ ПІВОСТРОВІ І В ПЕРСЬКІЙ ЗАТОЦІ	48
Зелена В. І, Савчук П. О. ЖІНОЧА ПАНСІОННА ОСВІТА В РОСІЙСЬКІЙ ІМПЕРІЇ (XVIII – XIX СТ.)	50
Іщук І. О., Ворон О. П. ДІЯЛЬНІСТЬ ОРДЕНУ ДОМІНІКАНЦІВ У XVIII-XX СТ.	52
Карповець Ю. В., Северова О. В. БЕЗПРИТУЛЬНІ ДІТИ В РОКИ БЛОКАДИ ЛЕНІНГРАДА ТА БОРОТЬБА ЗА ЇХ ПОРЯТУНОК ЧЕРЕЗ СИСТЕМУ ДИТЯЧИХ ЗАКЛАДІВ	52
Кравчук О. В., Северова О. В. ДЕСАКРАЛІЗАЦІЯ МОНАРХІЇ ЯК ФАКТОР ПАДІННЯ РОСІЙСЬКОЇ ІМПЕРІЇ ...	54
Лівицький Ю. В., Шугасєва Л. М. СУЧАСНИЙ СТАН УПЦ МП ЗА ПРЕДСТОЯТЕЛЬСТВА ОНУФРІЯ (БЕРЕЗОВСЬКОГО): ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ	56
Машенко Н. В. ОКРЕМІ АСПЕКТИ ОСВІТНЬОЇ РЕФОРМИ 1958 РОКУ НА РІВНЕНЩИНІ	57
Островська Ю. О., Гуменюк О. В. ІСТОРИЧНІ ТА КУЛЬТУРОЛОГІЧНІ ВИТОКИ БАРОКОВОГО МИСТЕЦТВА 58	
Павлюк Н. С., Гуменюк О. В. РАДЯНСЬКО-НІМЕЦЬКИЙ ДОГОВІР ПРО ДРУЖБУ ТА КОРДОНИ ТА ЙОГО НАСЛІДКИ ДЛЯ УКРАЇНИ	60
Павлюк Я. В., Гуменюк О. В. ПОЛІТИЧНЕ І НАЦІОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНЕ ПОНЕВОЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ	61
Сосновая Л. Д, Озимчук О. Б. РОЛЬ ЖІНКИ У ВІЙСЬКОВО-ПОЛІТИЧНОМУ ЖИТТІ СЕРЕДНЬОВІЧЧЯ	63

Молодий громадянин держави

Вавулич В. А., Юрчук В. М. ОСОБЛИВОСТІ БЕЗПЕКИ ПРИ ПРОВЕДЕННІ МАСОВИХ ЗАХОДІВ (МІТИНГИ, МАНІФЕСТИ, ПІКЕТИ)	66
Герштун А. В., Юрчук В. М. ПРОТИПОЖЕЖНИЙ ЗАХИСТ МУЗЕЙНОГО ФОНДУ	67
Колодяжна А. І., Шевчук О. А. ЗЛОЧИННІСТЬ – СОЦІАЛЬНА ПРОБЛЕМА ЛЮДСТВА	69
Кундель Н. В., Шевчук О. А. ВПЛИВ МАС-МЕДІА НА БЕЗПЕКУ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ЛЮДИНИ ТА СУСПІЛЬСТВА	74
Місечко А. Ю., Чеберяк А. М. ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ ЕСПРЕСІЇ У ПОЛІТИЧНИХ ПРОМОВАХ	77
Тивон Ю. О., Крет Р. М. ПОЛІТИЧНІ ІНТЕРНЕТ-ТЕХНОЛОГІЇ ЯК СУЧАСНИЙ ЗАСІБ ЗВ'ЯЗКІВ З ГРОМАДСЬКІСТЮ	79
Чернуха В.С. ВИКОРИСТАННЯ АНКЕТУВАННЯ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ	80

Молодий філолог

Angela Călăraș DIFFERENT APPROACHES TO THE STUDY OF SYNONYMY IN MODERN ENGLISH	82
Angela Călăraș ON SYNONYMS IN MODERN ENGLISH	83
Bogdan Silvia A STUDY OF IMPOLITENESS AND ITS USAGE IN ENGLISH CONVERSATIONS	86
Бордюк К. В., Верьовкіна О. Є. МОВНІ ОДИНИЦІ ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНОГО ПОЛЯ «DIGNITY», «ГІДНІСТЬ» В АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ	90
Василенко О. В., Верьовкіна О. Є. ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ АНГЛОМОВНИХ І УКРАЇНСЬКИХ АФОРИСТИЧНИХ ВИСЛОВЛЮВАНЬ У ЇХ МОВЛЕННЄВМУ ВЖИТКУ	92
Гутт О. О., Верьовкіна О. Є. АНАЛІЗ ТЕРМІНОСИСТЕМ ГОТЕЛЬНОГО БІЗНЕСУ АНГЛІЙСЬКОЇ, НІМЕЦЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ	93
Кашутіна Ю. І., Замашна С. М. «ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА КОМУНІКАТИВНОЇ ПОВЕДІНКИ АНГЛІЙСЬКОГО ТА НІМЕЦЬКОГО НАРОДІВ»	95
Кедись В. М., Ричагівська Ю. Є. АНТОНІМІЯ ЯК СТИЛІСТИЧНИЙ ЗАСІБ У ПОЕЗІЇ ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА .	97
Кінашук А. В., Шульжук Н. В. СЕМАНТИКО-СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ УКРАЇНОМОВНИХ ПЕРЕКЛАДІВ ТРАГЕДІЇ В.ШЕКСПІРА «ГАМЛЕТ» (НА МАТЕРІАЛІ ПЕРЕКЛАДІВ Л.ГРЕБІНКИ ТА Ю.АНДРУХОВИЧА)	98
Корнійчук Н. А., Ричагівська Ю. Є. КОНТРАРНА АНТОНІМІЯ В ПОЕЗІЇ МИКОЛИ ВІНГРАНОВСЬКОГО	101
Мельник М. В., Ткачук О.С. ФОРМУВАННЯ НАВИЧКИ ЧИТАННЯ ПЕРШОКЛАСНИКІВ У ПЕРІОД НАВЧАННЯ ГРАМОТИ	103
Оверчук В. В., Вєтрова І. М. ПЕРЕКЛАД ЯК ВАЖЛИВИЙ ЧИННИК МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ	104
Опришко І. П., Казначєєва Л. М. СПЕЦИФІКА ПЕРЕКЛАДУ МОЛОДІЖНОГО СЛЕНГУ В НІМЕЦЬКІЙ ЛІТЕРАТУРІ	106
Ткачук О. С., Романович Т. Ф. МОВЛЕННЄВІ УМІННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ РОЗДІЛУ «МОВА І МОВЛЕННЯ»	108
Сиротюк Т. А., Верьовкіна О. Є. СТИЛІСТИЧНІ ТА ПРАГМАТИЧНІ АСПЕКТИ КОМІЧНИХ ВИСЛОВЛЮВАНЬ НА МАТЕРІАЛІ АНГЛОМОВНОГО ТА УКРАЇНОМОВНОГО ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСІВ	110
Степанюк Ю. О., Константїнова О. В. ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ЕЛІПТИЧНИХ КОНСТРУКЦІЙ У РОМАНІ ДЖ. К. РОУЛІНГ «ГАРРІ ПОТТЕР І НАПІВКРОВНИЙ ПРИНЦ»	112
Тарарук Д. П., Бєлова С. А. ФУНКЦІОНАЛЬНЕ ПРИЗНАЧЕННЯ СЛЕНГОВОЇ ЛЕКСИКИ В РОМАНІ ДЖ.Д. СЕЛІНДЖЕРА «НАД ПІРВОЮ У ЖИТІ»	113
Шостак О. О., Захарчук І. В. СТУДІЇ ПАМ'ЯТІ І ХУДОЖНЯ ЛІТЕРАТУРА	115
Ярута Н. П. ОСОБЛИВОСТІ ПОЛІТИЧНОЇ МЕТАФОРИ В СУЧАСНОМУ ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ	116

Молодий мистецтвознавець

Барановська В. В., Костюк Л. К. ДІЯЛЬНІСТЬ ГАЛЕРЕЇ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ЖИВОПИСУ «ЄВРО-АРТ» В КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКОМУ СЕРЕДОВИЩІ МІСТА РІВНОГО	119
Боровець О. О., Казначєєва Л. М. РОЗВАЖАЛЬНА МУЗИКА ЯК СЕГМЕНТ СУЧАСНОГО МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА	121
Бучко М. В., Глушук О. Г. НАРОДНІ СВЯТА ЯК ЗАСІБ ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	122
Величко А. Р., Харитон І. М. СТИЛЬОВІ ОСОБЛИВОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ СУЧАСНОЇ ХОРОВОЇ МУЗИКИ	123
Веремчук І. А., Шолудько Н. Г. ЕВОЛЮЦІЯ РОЛІ ТА СТАТУСУ ЖІНКИ У ТРАДИЦІЙНОМУ УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ	124
Вишневецький Є. В., Костюк Л. К. ДМИТРО ЯВОРНИЦЬКИЙ ПРО СВЯТКОВО-ОБРЯДОВУ КУЛЬТУРУ КОЗАКІВ: КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ	127
Войтович Г. О., Потапчук Т. В. ФОРМУВАННЯ У МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА МОРАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ У ПОЗААУДИТОРНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	129
Волюшина В. М., Шолудько Н. Г. КАРНАВАЛ ЯК ФЕНОМЕН ТУРИСТИЧНОЇ АНИМАЦІЇ: ІСТОРИКО-КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ	131
Вольська О. Ф., Харитон І. М. НОВАЦІЙНІ ТЕНДЕНЦІЇ МЕСИ РИМО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ КРИЗЬ ПРИЗМУ НАСТАНОВ ПІ ВАТИКАНСЬКОГО СОБОРУ	133
Корнійчук А., Бондарчук А. Я. ВАЖЛИВІСТЬ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗУ ЖЕСТИВ ТА МІМІКИ ДИРИГЕНТА	135
Лашівська Я. В., Потапчук Т. В. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ У МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА ПОЗИТИВНОГО СТАВЛЕННЯ ДО НАВЧАННЯ НА ЗАНЯТТЯХ З ХОРОВОГО КЛАСУ	136
Мельник М. І., Глушук О. Г. ШКІЛЬНІ СВЯТА ЯК ЗАСІБ ВИХОВАННЯ УЧНІВ У ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ (НА ПРИКЛАДІ НВК «КІЗЛІВСЬКА ЗАГАЛЬНООСВІТНЯ ШКОЛА І-ІІ СТУПЕНІВ – ДОШКІЛЬНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД» БУСЬКОЇ РАЙОННОЇ РАДИ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ)	138
Музичко Г. Ю., Шолудько Н. Г. ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ДЖАЗОВОГО ФЕСТИВАЛЬНОГО РУХУ У КУЛЬТУРНОМУ ПРОСТОРІ НОВІТНЬОЇ УКРАЇНИ	140
Павлуш К. О., Костюк Л. К. СВЯТО КУПАЛА: КУЛЬТУРНО-ІСТОРИЧНА РЕТРОСПЕКТИВА ТА СЬОГОДЕННЯ	142
Парчевська Д. І., Казначєєва Л. М. ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ МОЛОДІЖНОГО ДОЗВІЛЛЯ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ (НА ПРИКЛАДІ М. РІВНЕ)	144
Радушинська К. В., Морозова Т. П. ГРАФІТІ – ЯК ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНИЙ ФЕНОМЕН	146
Радчук Т.Б. МЕДІАПРОСТІР ЯК АРЕОЛ ПОБУТУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ	148
Романенко О. О., Вербець В. В. ІНТЕГРАЦІЯ МИСТЕЦТВ У ФОРМУВАННІ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ МАЙБУТНІХ РЕЖИСЕРІВ	149
Росіцька О. М., Харитон І. М. СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК ХОРОВОЇ КУЛЬТУРИ В УКРАЇНІ	150
Сокальська О. В. ОБРАЗОТВОРЧЕ МИСТЕЦТВО ХЕРСОНЩИНИ ДОБИ НЕЗАЛЕЖНОСТІ: ІСТОРИОГРАФІЧНИЙ АСПЕКТ	152
Титуса В. М., Глушук О. Г. РОЛЬ ФЕСТИВАЛІВ У ЗБЕРЕЖЕННІ ТА РЕТРАНСЛЯЦІЇ ФОЛЬКЛОРНОЇ СПАДЩИНИ (НА ПРИКЛАДІ М. ЛЬВОВА)	154
Тюска В. Б. САМОРЕАЛІЗАЦІЯ ПЕДАГОГА – ОРГАНІЗАТОРА ДОЗВІЛЛЯ У ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТСЬКОГО КЛУБУ	156
Яриніч О. В., Казначєєва Л. М. МОНОГРАФІЯ О. ЦИНКАЛОВСЬКОГО «СТАРОВИННІ ПАМ'ЯТКИ ВОЛИНІ» ЯК ДЖЕРЕЛО ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ СТАРОВИЖІВСЬКОГО РАЙОНУ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ	158

ЕКОНОМІЧНИЙ НАПРЯМ

Молодий економіст

Бокєєва А. І., Марценюк В. В. УПРАВЛІННЯ ЗБУТОМ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ЛІСОГОСПОДАРСЬКОГО КОМПЛЕКСУ В УМОВАХ ЗЕД	161
Васюха Л. І. ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ У ГАЛУЗІ РАДІО ТА ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙ	162
Войтович В. І., Хижнякова Н. О. УПРАВЛІННЯ ЕКСКУРСІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ТУРИСТИЧНОЇ ФІРМИ	163
Гоголь Т. В. ФІНАНСУВАННЯ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА ЗА РАХУНОК ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ ІНСТИТУЦІЙ ФІНАНСОВО-КРЕДИТНОГО СЕКТОРУ	165
Гоч Л. С., Рудаков Д. В. ЗАСТОСУВАННЯ ТЕОРІЇ РІЗНИЦЕВИХ РІВНЯНЬ ПРИ РОЗВ'ЯЗУВАННІ ЕКОНОМІЧНИХ ЗАДАЧ	166
Димченко Н. С. РОЛЬ САМОАКТУАЛІЗАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ В УСПІШНОМУ ФУНКЦІОНУВАННІ НА РИНКУ ПРАЦІ	167
Іванющенко А. В., Сапич В. І. СУЧАСНИЙ ЕТАП СПІВПРАЦІ УКРАЇНИ З МІЖНАРОДНИМ ВАЛЮТНИМ ФОНДОМ	168
Кучина Н. І. ПРИЧИНИ НЕ ВИКОРИСТАННЯ МАРКЕТИНГОВОГО ІНСТРУМЕНТАРІЮ В ПРАКТИЦІ УПРАВЛІННЯ ОРГАНІЗАЦІЯМИ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ СФЕРИ	170
Літвінчук К. П., Березюк Т. П. ПСИХОЛОГІЧНО-УПРАВЛІНСЬКИЙ ПОРТРЕТ МЕНЕДЖЕРА У РИНКОВІЙ СИСТЕМІ ВІДНОСИН	171

Лукомська О. І. СТАНОВЛЕННЯ ШКІЛЬНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ОСВІТИ В РАДЯНСЬКІ РОКИ.....	172
Ляшецька Я. О., Березюк Т. П. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ РІЗНИХ СТИЛІВ УПРАВЛІНСЬКОГО ВПЛИВУ МЕНЕДЖЕРА У СИСТЕМІ ТУРИСТИЧНИХ ЯВИЩ І ПРОЦЕСІВ.....	173
Нагайська Д. Ю. СВІТОВИЙ ДОСВІД РОЗВИТКУ МОДЕЛЕЙ КОРПОРАТИВНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ.....	174
Нікшич С. М. ОЦІНЮВАННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ.....	176
Олійник О. О. АУДИТ ОХОРОНИ ПРАЦІ.....	178
Орлов О. Г. ШКОЛИ УПРАВЛІННЯ В МЕНЕДЖМЕНТІ ТА ЇХ ВПЛИВ НА УПРАВЛІНСЬКИЙ ПРОЦЕС В ОРГАНІЗАЦІЇ.....	179
Орлов О. Г., Остаповець М. О. КЛАСИФІКАЦІЯ МОТИВАЦІЙНИХ ТЕОРІЙ У МЕНЕДЖМЕНТІ.....	180
Орлов О. Г., Струмінська І.М. ОСНОВНІ КОНЦЕПТУАЛЬНІ ПІДХОДИ ДО УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В НАЦІОНАЛЬНИХ ШКОЛАХ МЕНЕДЖМЕНТУ.....	181
Паламарчук О. В. ПРОБЛЕМА РИЗИКІВ В СФЕРІ ОПЛАТИ ПРАЦІ.....	182
Панюк Т. П. ДОСЛІДЖЕННЯ СУТНОСТІ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ БІЗНЕСУ.....	184
Рубаха О. В., Нікшич С. М. ДОДАТКОВА ЕМІСІЯ АКЦІЙ ЯК ОДИН ІЗ ЕФЕКТИВНИХ МЕТОДІВ ЗАЛУЧЕННЯ КОШТІВ АКЦІОНЕРНИМИ ТОВАРИСТВАМИ.....	185
Сохнич А. Я., Кульбака В. М. РЕГІОНАЛЬНА ЛОГІСТИКА В УПРАВЛІННІ ЗЕМЕЛЬНИМИ РЕСУРСАМИ.....	186
Сургутскова Е. В., Родь Ю. С. КОНКУРЕНТНЫЕ ПРЕИМУЩЕСТВА ОАО «ХАНТЫ-МАНСИЙСКИЙ НЕГОСУДАРСТВЕННЫЙ ПЕНСИОННЫЙ ФОНД» ПЕРЕД ДРУГИМИ НЕГОСУДАРСТВЕННЫМИ ПЕНСИОННЫМИ ФОНДАМИ.....	187
Сургутскова Е. В., Родь Ю. С. РАЗРАБОТКА СТРАТЕГИЙ, ВЕДУЩИХ К ДОЛГОСРОЧНОМУ ПОВЫШЕНИЮ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТИ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ОАО «ХАНТЫ-МАНСИЙСКИЙ НЕГОСУДАРСТВЕННЫЙ ПЕНСИОННЫЙ ФОНД».....	189
Сяська О. В. КОМПЛЕКСНА ОЦІНКА ОСНОВНИХ ТЕНДЕНЦІЙ І ЗАКОНОМІРНОСТЕЙ ВОДОКОРИСТУВАННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ.....	191
Фесюк Т. М., Димченко Н. С. УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСОМ НАДАННЯ ТУРИСТИЧНО-ЕКСКУРСІЙНИХ ПОСЛУГ.....	193
Шатрюк О. В., Нікшич С. М. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВЕНЧУРНОГО ФІНАНСУВАННЯ В УКРАЇНІ.....	195
Шулепа О. Ю., Хижнякова Н. О. ВИКОРИСТАННЯ ЗМІШАНОГО МЕТОДУ ЗБУТУ ПРОДУКЦІЇ.....	197
Яромчик Н., Войтович І., Чабан В. Й. СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНЕ ЗНАЧЕННЯ ТА СТИМУЛЮВАННЯ ОХОРОНИ ПРАЦІ НА ПІДПРИЄМСТВАХ.....	199

Молодий менеджер інформаційних систем

Коник М. Л., Швецова Г. М. ЕЛЕКТРОННИЙ ДОКУМЕНТООБІГ ЯК ЗАСІБ ОПТИМІЗАЦІЇ ОБРОБКИ ДОКУМЕНТІВ.....	201
Корольчук К. П., Швецова Г. М. ЕЛЕКТРОННИЙ ДОКУМЕНТАЦІЙНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ЯК АКТУАЛЬНА ПРОБЛЕМА ДОКУМЕНТОЗНАВСТВА.....	203
Кукушкін О. М. ХАРАКТЕРИСТИКА ДЖЕРЕЛ ІНФОРМАЦІЇ У СФЕРІ ЕКОЛОГІЧНОГО ІНФОРМАЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ.....	205
М'якота А. Р., Попчук О. В. ПРЕЗЕНТАЦІЙНІ ЗАХОДИ ЯК ДІЄВИЙ ІНСТРУМЕНТ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ.....	206
Островська Ю. О., Юрчук В. М. ВИМОГИ ДО АРХІВІВ, КНИГОСХОВИЩ, БІБЛІОТЕК З ТОЧКИ ЗОРУ САНІТАРНОЇ ГІГІЄНИ ТА МЕТЕРЕОЛОГІЧНИХ УМОВ ПРАЦІ.....	207
Попчук Н. М., Шпортко О. В. ВЕБ-САЙТ КАФЕДРИ ВНЗ: ОСОБЛИВОСТІ СТРУКТУРИ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ.....	210
Середа М. С., Касянчук М. М. РЕАЛІЗАЦІЯ АЛГОРИТМУ ЗАВАДОСТІЙКОГО КОДУВАННЯ ІНФОРМАЦІЇ НА ПРАКТИЦІ.....	212